

Khoảng lặng.../ Nguyễn Thị Đức

1.

Mùa Giáng sinh vừa rồi hai người bạn phương xa bất ngờ gửi quà về cho chúng tôi.

Đứa nào cũng hai thứ tóc trên đầu; vậy mà lạ chưa cả ba vẫn háo hức, vẫn hồi hộp mở quà. A! Toàn chocolate! Năm loại chocolate! Có ba loại gọn nhẹ dễ chia. Còn hai loại do Thế và Sen quá bận rộn nên chúng tôi chưa khai.

Mỗi chúng tôi tạm nhận một phần quà. Đó là những chai rượu xinh xắn quần giấy bạc xanh, đỏ, vàng, tím... Những chai rượu được làm bằng chocolate đen, nhân là một chút rượu tạo cảm giác say nhẹ. Đó còn là những miếng chocolate đen, chocolate trắng nhân lạc, nhân hạt điều hay một loại hạt nào đó. Chịu! Tôi không nhận biết được. Chỉ thấy chúng giống kẹo lạc Việt Nam nhưng không phải là đường với lạc mà chocolate đen- trắng và lạc. “Thực bất tri kì vị”, đừng buồn tôi, nhé các bạn!

Hai loại chocolate còn lại một loại được đựng trong lọ màu tím rất đẹp, bạn nói chocolate này nhân là hạt nho khô, ăn khá ngon. Loại nữa trong bì. Không đoán được chocolate gì. Tiếp tục đợi vậy...

Từng món quà được bạn tỉ mỉ xếp vào thùng với những dòng chữ viết tay dãn dò thân thương. Từng món quà bạn gửi như ngầm muốn chúng tôi được thưởng thức những loại kẹo chocolate đặc sản của nước Úc. Nào là chocolate đắng, chocolate ngọt; nào là chocolate nhân rượu, nhân nho khô, nhân là các loại hạt... Riêng chocolate hình chai rượu xinh xắn để chúng tôi mở uống mừng Giáng sinh và năm mới, phải thế không?

Các bạn của chúng tôi vẫn luôn ân cần và chu đáo. Bạn không biết hạt dẻ Úc, lập tức gửi về và không quên chỉ vẽ cách nướng, cách luộc hạt dẻ! Thấy dưa leo Nam Úc trái thuôn dài khác ở bên nhà bèn lục tung trí nhớ tìm mọi mối thân quen để xin bằng được hạt giống gửi về cho bạn trồng. Nghĩ xà lách Úc tốt cho người bị bệnh ung thư (vì ngọn lá có màu phơn phớt tím) là mơ mộng bạn mình sẽ nhân giống và trồng bạt ngàn rồi bán. Tiền vô như nước. Những mộng mơ dễ thương sao...

2.

Một lần Kim Oanh hỏi tôi địa chỉ Nhung. Dễ quá. Nhung tôi vẫn có một chút băn khoăn liệu có thể im lặng cho mà không hỏi ý Nhung chẳng. Khi biết mỹ ý của Kim Oanh, tôi đã vui vẻ bí mật “bật mí”. Và rồi một món quà từ Kim Oanh, Kim Phượng đã đến với Nhung-món quà như từ trên trời rơi xuống.

Không thể diễn tả hết sự ngạc nhiên và xúc động của Nhung khi được mời ra nhận quà. Bưu tá viên đã đi khuất, Nhung vẫn nâng niu hộp quà trên tay. Khẽ khàng mở quà mà Nhung cứ mãi băn khoăn sao Kim Oanh và Kim Phượng lại biết địa chỉ. Mãi đến khi đọc thư, Nhung mới biết có sự tiếp tay của nội gián. Nhung đưa thư cho tôi, tôi lắc đầu. Nhung nói: “ Đọc đi! Gửi cả cho mày đó”. Ô, hai chị em Kim Oanh quả là đặc nhân tâm! Cả tôi cũng có quà! Vui ghê!

Quà là hai phong chocolate đen- loại chocolate đắng mà Nhung rất thích và ba cái khăn quàng cổ: một màu nâu nhạt, hai cái màu tím nhưng chất liệu vải và hoa văn khác nhau. Nhung chia mỗi đứa một phong chocolate, còn khăn quàng cổ thì Nhung ưu tiên cho tôi chọn. Tôi chọn khăn màu nâu, hai cái tím phần Nhung- tím là màu ruột của Nhung mà. Hai chị em Kim Oanh gửi quà cho Nhung, tôi hưởng ké. Một phong chocolate, một khăn quàng cổ là được rồi. Và lại sau này tôi muốn ăn vền phần chocolate hay lấy chiếc khăn quàng nào khác của Nhung thể nào Nhung chẳng nhường ...

3.

Mới đây là món quà của một người bạn trong nhóm G7 của Nhung-những cô bạn học đại học không phân biệt tuổi tác- những người bạn vong niên!

Nhóm G7 trước kia đều ở Pleiku. Giờ con cái có vợ có chồng lập nghiệp nơi xa, một số đã lên chức bà ngoại. Vậy là tạm xa Pleiku để giúp con cháu. Cô bạn vừa gửi quà về cho nhóm ở tận Sài Gòn nhưng luôn nhớ sinh nhật của từng người. Đặc biệt là bao giờ cũng tặng quà cho cả nhóm.

Lần trước là một lẵng hoa cho người có ngày sinh nhật và nước hoa cho cả nhóm. Các bạn tập trung chúc mừng rồi ăn bánh với yaourt trái cây. Những hộp nước hoa được đánh số và từng người hí hửng rút số nhận quà. Những tiếng reo, tiếng cười rộn rã. Bao muộn phiền, bao mệt mỏi như tan biến.

Lần này là confiture. Một thùng chín lọ mứt từ mứt dâu đỏ, mứt dâu đen, mứt chanh dây, mứt nho, mứt cam, mứt thơm, mứt phúc bồn tử, mứt việt quất...Quà gửi về nhà và cô bạn nhỏ đã không quên tôi.

Nói sao cho hết sự tinh tế, ân cần, chu đáo của những người bạn. Sự tinh tế đã tạo bao khoảng lặng cho người nhận...

Tháng1- 2015
NTĐ